

til filmproduktion, og vil ministeren gribe ind, hvis forhandlingerne er gået i hårdknude?»

Begrundelse

Ved et arrangement i Filminstituttet den 23. januar 2003, hvor Folketingets Kulturudvalg og ministeren deltog, udtalte en repræsentant for filmproducenterne, at der var problemer med hensyn til forhandlingerne mellem producenter og de to tv-selskaber. Desuden omtaler et telegram fra Ritzaus Bureau, dateret den 30. januar 2003 kl. 05.03., at forhandlingerne er gået i hårdknude, og at det kan forventes, at flere film vil »strande« i Filminstituttets vurderingssystem på grund af manglende penge fra tv-stationerne.

Svar (7/2 03)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det fremgår af bilagsnotatet til aftalen af 1. november 2002 om den filmpolitiske indsats 2003-2006 vedrørende sammenhængen mellem medieaftalen og filmaftalen, at de nærmere bestemmelser for så vidt angår DR's og TV 2/DANMARK's anvendelse af midlerne til spillefilm vil blive fastlagt i public service-kontrakter med DR og TV 2/DANMARK. Det fremgår videre, at kontrakterne blandt andet vil omfatte kravet til antallet af produktioner, som DR og TV 2/DANMARK skal engagere sig i.

Det fremgår endelig af bilaget, at Kulturministeriet på denne baggrund i public servicekontrakterne vil indarbejde en bestemmelse, hvorefter DR's og TV 2/DANMARK's aftaler med de enkelte uafhængige filmproducenter om investering og/eller køb af visningsrettigheder i de konkrete filmprojekter, skal basere sig på en standardkontrakt, der udarbejdes af Filminstituttet, tv-stationerne og Producentforeningen i fællesskab på initiativ fra Filminstituttet.

Efter det for mig oplyste forhandles der stadig mellem parterne om den ovennævnte standardkontrakt. Jeg er ikke bekendt med, at forhandlingerne skulle være »gået i hårdknude«. Det er tværtimod min forventning, at der kan indgås en aftale om kontrakten i løbet af kort tid.

Spm. nr. S 1650

Til integrationsministeren (28/1 03) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der i rejsedokumenter til personer, der har midlertidig opholdstilladelse på baggrund af en asylansøgning, indsættes en rejsebegrænsning, der ikke kun omfatter det land, den pågældende hævder at være flygtet fra, men tillige nabolande?«

Begrundelse

I dag indsættes der en rejsebegrænsning i rejsedokumenter til personer, der er flygtninge, så de ikke kan rejse tilbage til det land, de hævder at være flygtet fra.

Det fremgår imidlertid ofte af den offentlige debat, samt af henvendelser fra personer, der kender til området, at det for visse grupper af flygtninge er meget udbredt af rejse på »ferie« i hjemlandet, når man har opnået asyl i Danmark og modtager offentlig forsørgelse, der tillige kan dække rejseomkostningerne. Det må være ufatelig dumdrigtigt at udsætte sig selv for en fornyet risiko for forfølgelse ved at vende tilbage til hjemlandet, eller også afsløres det, at der i virkeligheden er tale om det, befolkningen mand og mand imellem kalder for »bekvemmelighedsflygtninge«.

Metoden til at rejse på ferie i hjemlandet foregår som oftest ved, at man rejser til nabolandet og derfra rejser over landegrænsen og ind i hjemlandet.

Det er spørgerens opfattelse, at denne trafik kan stoppes i betydeligt omfang, såfremt myndighederne indsatte rejsebegrænsning til nabolande til flygtningens hjemland. En sådan ændring kan begrundes i, at myndighederne vil undgå, at flygtningen dels bringer sig selv i fare ved at blive fristet til at rejse hjem, og dels vil forebygge fup og snyd.

Svar (12/2 03)

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det fremgår af udlændingebekendtgørelsens § 7, stk. 4, at rejsedokumenter, der udstedes til en udlænding med tidsbegrænset opholdstilladelse med konventions- eller beskyttelsesstatus, forsynes med en påtegning om, at det ikke er gyldigt for rejse til det eller de lande, hvor den